

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษา 2 วิธี คือ

1. การสำรวจ
2. กรณีศึกษา

การสำรวจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของนักมวยไทยอาชีพโดยเนื้อหาแบบสอบถาม และคำถามที่ใช้สัมภาษณ์จะแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักมวยไทย ได้แก่ อายุ การศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสถานภาพในวงการมวย ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ อายุงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตการทำงาน ได้แก่ รายได้ จำนวนการชก ตารางการฝึกซ้อม เวทีที่ขึ้นชก การรับประทานอาหาร การพักอาศัย การปฏิบัติตัวทั้งก่อนและหลังขึ้นชก สัญญาจ้าง กฎระเบียบและข้อห้ามต่าง ๆ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในค่าย อาทิ นักมวยคนอื่น ครูฝึก และหัวหน้าค่าย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังในชีวิตการทำงาน ได้แก่ สิ่งที่ต้องการจากอาชีพนี้ ความต้องการการช่วยเหลือ อาชีพหลังจากเลิกเป็นนักมวย ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บข้อมูลภาคสนาม ทั้งนี้ได้ขอความช่วยเหลือจากนักมวยและครูผู้ฝึกสอนมวยไทยที่รู้จัก เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างกลับมาให้ผู้ศึกษา

กรณีศึกษา

การเลือกกรณีศึกษา

1. นักมวยไทยเด็กที่ได้แชมป์ จำนวน 1 คน เพราะจะมีความน่าสนใจในชีวิตการทำงาน ที่สามารถฝึกซ้อมมวยไทย และขึ้นชกจนกระทั่งได้แชมป์

2. นักมวยไทยผู้ใหญ่ที่มีอายุมากที่สุดในค่าย เพราะเป็นนักมวยที่มีประสบการณ์มากในเรื่องวงการมวยไทย และมีข้อมูลจำนวนมากที่น่าสนใจ

ประเด็นการศึกษา

- เหตุผลในการเข้าสู่อาชีพนักมวยไทย
- ภูมิหลังครอบครัว
- อายุ
- การศึกษา
- ภูมิลำเนา
- สถานภาพในวงการมวยไทย
- รายได้
- ค่าตอบแทนอื่น ๆ
- ตารางการฝึกซ้อม
- กฎและระเบียบของค่ายมวย และการลงโทษ
- อาหารเสริมต่าง ๆ
- ความสำคัญของการชก

- ชีวิตในค่าย
 - จำนวนการชก
 - เวทีที่ขึ้นชก
 - การเตรียมตัวก่อนขึ้นชกมวย
 - สถิติการที่ได้รับ
 - อาการบาดเจ็บจากการชกมวยไทย
 - การลดน้ำหนัก
 - ความสัมพันธ์กับคนในค่าย
 - ความก้าวหน้าในอาชีพและความคาดหวังในอนาคต
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของอาชีพนักมวยไทย
- ฯลฯ

วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาสร้างแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อคำถามแบบปลายเปิดในการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลเป็นการศึกษาภาคสนาม ซึ่งผู้ศึกษาเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง โดยการจดบันทึกและใช้เครื่องบันทึกเสียง การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลตั้งแต่ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2549 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2550

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ นักมวยไทยอาชีพในค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ (Fairtex) จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวน 78 คน โดยผู้ศึกษาจะใช้การจับสลากรายชื่อ นักมวย ผู้ศึกษาต้องการที่จะศึกษาประชากรกลุ่มนี้

ขนาดตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (สุรพล ปธานวนิช, เอกสารประกอบการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยและสถิติ, 2548) โดยมีวิธีดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 78 คน และกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.06 สามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

$$N = \frac{78}{1 + 78(0.06)^2}$$

$$= 60.89$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ 60 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random) โดยใช้วิธีจับสลากรายชื่อพนักงานที่ต้องการเก็บข้อมูลจำนวน 60 คน จากนั้นผู้ศึกษาได้ขอความร่วมมือจากพนักงานไทยและครูฝึกที่รู้จักในค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ (Fairtex) จังหวัดสมุทรปราการ เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กับพนักงานไทยในค่ายจนกว่าจะครบจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความเรียบร้อย ความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้ว จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package to the Social Sciences หรือ SPSS)

สถิติที่จะใช้วิเคราะห์มีดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency)

2. หาค่าร้อยละ (Percentage)

3. การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การจัดลำดับความจำเป็น

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง มีความจำเป็นในระดับที่น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง มีความจำเป็นในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง มีความจำเป็นในระดับมาก

5. หาค่าไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการเปรียบเทียบทางสถิติแบบอนุมาน